

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

Articulus I. Quid, & quotuplex sit renuntiatio?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](#)

man in c. ad hac n. 2. fecus ad alium usum, v. g. ut ad ejus formam fiat aliud.

Not. autem præterea, esto pallium adhæreat personæ, & eam non egrediatur, ut dicitur c. ad hac; si tamen personæ conceditur ratione dignitatis suæ, tum attendere debere ad privilegia Ecclesiæ suæ. Nam si hæc habeat, ut suus Archi-Episcopus, v. g. quater in anno, licet pallium gesset in processionibus publicis, etiam eodem privilegio, sed non pallio, eodem numero, ut poterit successor; Layman in c. ad hac n. 2. Nam sic usus pallij, tali die, est dignitatis, quæ non exspirat; usus autem hujus numero pallij, est personæ. Hinc si quis, habens pallium, ab una Ecclesia transferatur ad aliam, cui etiam competit jus palij, non poterit priore uti, sed debet novum obtainere, c. Bonæ 2. de postul. Prælat. nam primum datum est personæ, cum restrictione ad locum, ut patet ex forma, qua confertur. Unde sicut, cum Archi-Episcopus renuntiat loco, seu Archi-Episcopali Ecclesiæ, perdit usum palij concessi pro tali Ecclesia, c. ad Supplicationem 9. de renunt. & gloss. in cit. c. Bonæ V. pallium: sic cum à priori Ecclesia recedit, & transit ad aliam.

2067. Ex hoc colliges 1. cum unus Archi-Episcopus ab una Ecclesia transit ad aliam, hujus successorem non posse uti illius pal-

lio; quia non egreditur illius personam, c. ad hac; 2. illum in nova provincia non posse uti pallio sibi concessò pro priori Ecclesia, ut superius dixi 3. priùs illud pallium non remanere in ea Ecclesia, à quaabit Archi-Episcopus priùs palliatus; sed ab ea auferri, at sine illius usu; & si novum obtineat pro Ecclesia, ad quam est translatus, debere illum sepeliri cum utroque; sic, ut vel posterius primo superimponatur; vel, quod magis congruit, primum capiti ejus, & corpori subjiciatur; postrem autem induatur; ita Barbosa in c. ad hac, 2. hic n. 3. Azor inst. mor. p. 2. l. 3. c. 3. q. 8.

Not. 2. ad quæstionem, an Archi-Episcopus à prima Ecclesia, ubi habuit pallium, translatus ad secundam, ac in eadem acceptus alterum, uti possit primò, si veniā Papæ, relictæ Ecclesiæ secundâ, redeat ad primam? Resp. primum videri posse, si redeat per restitutionem; secus si per relationem; in primo enim casu redit ad idem jus ante habitum. Ad alteram quæstionem, an, si casu, vel incendio pereat Archi-Episcopo pallium, absque hoc exercere possit Pontificalia? Resp. affirmativam tradi per Rodericum à Cuncha in Comment. ad c. pallium, dist. 100. n. 5. apud Barbos. in c. nisi specialis. hic nu. 4.

QUÆSTIO IX.

IN TITULUM IX. DE RENUNTIA- TIONE.

2068. PRæmissis tribus modis, quibus acquiritur potestas Ecclesiastica, scilicet postulatione, electione, & translatione; nunc agitur de modo eandem amittendi. Varijs quippe modis contingit vacare dignitates, & beneficia Ecclesiastica 1. per mortem naturalem 2. per mortem civilem; 3. per pacificam adoptionem beneficij incompatibilis cum priori, 4. per viam voluntariæ permutationis; 5. propter varia crimina; 6. per renuntiationem, de qua in præsenti.

ARTICULUS I.

Quid, & quotuplex sit renuntiatio?

2069. RENUNTIATIO, in sua proprietate, & generalitate, est rei, vel juris sponta-

nea refutatio: & potest fieri per quemlibet de re sua, vel jure proprio; L. se quis inscribendo C. de pacis. Illum, quem Latini dicunt, ejurare beneficium, scilicet cum jurejurando interposito beneficio se abdicare, Canonistæ dicunt resignare beneficium, vel renuntiare, vel cedere beneficio. Hinc, sine ullo discrimine usurpatur in jure beneficij renuntiatio, resignatio, & cesso, ut ex gloss. tradit Azor. p. 2. lib. 7. cap. 18. apud quem q. 1. hujusmodi renuntiatio, vel resignatio sic definitur: est voluntaria beneficij dimissio, sive repudiatio coram Ordinario, legitimè facta. Hæc abdicatione fieri potest. 1. vel tacite, vel expressè. Tacita fit, juris dispositione, absque ulla verborum expressione; ut, si quis matrimonium ineat: si lite super beneficio mota

mota, cedat: si per tres annos eam non prosequatur: si in ordinibus constitutus, se militiae adscribat; & alijs modis, de quibus Flamin. lib. I. de resign. q. 1. expressa fit, quando agitur dissertis verbis; & subdividitur in *puram & conditionalem*. Puram fit sine conditione, & pacto apposito: & tunc Ordinarius potest conferre beneficium, cui voluerit. Conditionalis, seu in favorem, vel est *simplex* (ut quando fit absque reservatione) vel est qualificata, ut quando fit, reservato sibi jure regressu, vel ingressu, vel pensione, vel aliquib⁹ fructib⁹.

Conditionata renuntiatio quatuor modis fieri potest. 1. in favorem certæ personæ cum clausula, ut conferatur *huic, & non aliter*, vel *non alias*; 2. si alteri quis resignet beneficium, sibi reservando fructus, vel ex toto, vel ex parte, aut pensionem annuam constitutam, aut in beneficio resignato, aut in persona Resignatarij; 3. resignando conditionaliter, causâ permutationis; 4. resignando alteri, reservato sibi regressu, vel ingressu, aut accessu.

^{2070.} Sub prædictis igitur etiam continetur renuntiatio, aut cessio reciproca, & triangularis. Utramque exponit Lessius cap. 35. n. 87. & 88. Reciproca cessio datur, v. g. quando resigno meum beneficium in favorem tui nepotis, ut tu in favorem mei nepotis resiges tuum. Hæc extra casum permutationis, est jure prohibita, c. *quaesitum, de rerum permutat*. Triangularis resignatio datur, quando v. g. renuntio meo beneficio in favorem Petri, ut Petrus suo cedat Paulo, & Paulus suo cedat mihi. Fieri enim potest, ut beneficium Pauli sit commodius mihi: Petri vero sit commodius Paulo, & meum Petro. Sic figuratur quasi triangulus in resignatione, in qua datur simonia juris humani, juxta Navarr. in Enchir. cap. 28. n. 100. Præterea sunt quædam in resignationibus retrocessiones improbatæ à Trid. sess. 25. c. 7. de Reform. quas vocant *regressum, ingressum, & accessum*. Regressus est jus ad beneficium dimissum, quod antea possidebatur, revertendo: & datur, quando jus beneficium à se possessum cedit alteri, reservato sibi jure regrediendi ad illud, causa quo resignatarius, id est, is, cuius gratia beneficium dimittitur, naturaliter, vel civiliter præmoriatur, aut fit Episcopus, aut pensionem constitutam non solverit.

Ingressus dicitur, quando quis beneficium, cuius titulum & jus canonice obtinuerat, sed non possessionem, ea conditione resignat, ut si resignatarius præmoriatur, aut Episcopos fiat, ipse possessionem talis beneficij ingrediatur, & propria autoritate accipiat: Accessus est jus, alicui datum, capessendi beneficium, cuius possessionem ante non acceperat, aliqua lege Canonica impeditus; v. g. Prælatus desiderat providere Petro de beneficio, sed quia Petrus vel defectu ætatis, vel censuræ, aut irregularitatis vinculo impeditus est, confert suo Pædagogo, dando jus Petro, ut quam primum expeditus fuerit, accedat, & propria autoritate beneficium accipiat. Quænam autem sit regula de infirmis resignantibus, & quid ibi veniat infirmitatis nomine, declarat latè Azor p. 2. l. 7. c. 28. & dicemus l. 3. ubi de *Regul. Cancellar. Apostol. V. tamen infra num. 2075. Q. not. 5.*

ARTICULUS II.

De beneficijs, que possunt, vel non possunt, renuntiari.

^{2071.} Ad 1. Resp. regulam communem esse, *Omnia beneficia; cujuscunque generis, vel qualitatis sint, renuntiari posse, nisi hoc specialiter jure aliquo scripto, prohibetur; sic Azor p. 2. l. 7. c. 25. q. 1. adeoque etiam in favorem alterius, beneficia manualia, per gloss. in Clement. unic. de suppl. neglig. Prelat. V. Revocari: 2. beneficia patrimonialia; sic Parisius l. 2. de Resignat. benefic. q. 11. n. 2. 3. quæ in aliqua Ecclesia optari possunt 4. ; Patronata; 5. Electiva; 6. Exempta; 7. reservata Sedi Apostolice. Ratio omnium est, quia quilibet renuntiare potest juri sibi competenti, nisi lege prohibetur, etiam in Spiritualibus, seclusa lege prohibente. Quædam tamen ad certum modum limitata sunt; hinc renuntiatio beneficij Patronati, requirit consensum Patroni; & facta sine illo, est irritanda; valet tamen, si accedit prius consensus Patroni; et si Pontifex renuntiationem, sine illo consensu factam, admittat cum derogatione juris Patronatus, non requiritur consensus Patroni. Nam, cum jus Patronatus sit mera gratia (c. 1. de jure Patron.) ei, si exprimat, ex plenitude*